

Súd: Okresný súd Čadca
Spisová značka: 12C/3/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5321200141
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 07. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Anna Holeščáková
ECLI: ECLI:SK:OSCA:2021:5321200141.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Čadca sudkyňou Mgr. Annou Holeščákovou v spore žalobcu Tatra credit, a. s., Námestie slobody č. 10/1718, 921 01 Piešťany, IČO: 44 975 775, právne zast. Advokátskou kanceláriou L.I.B. legal, s.r.o., Pribinova č. 25, 810 11 Bratislava, IČO: 47 237 546, proti žalovaným: 1/ C. D., nar. XX.X.XXXX, XXX XX Č. Č.. XXXX, 2/ I. D., nar. X.XX.XXXX, XXX XX Č. Č.. XXXX, žalovaní v rade 1 a 2 obaja právne zast. Mgr. Štefan Krnáč, advokát, Černyševského 10, 851 01 Bratislava, o zaplatenie 7.410,- Eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

- I. Súd žalobu žalobcu **z a m i e t a**.
- II. Žalovaní v rade 1/ a 2/ **m a j ú** voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca prostredníctvom právneho zástupcu doručil súdu 14.1.2021 žalobu, ktorou sa voči označeným žalovaným v rade 1 a 2 domáhal uloženia povinnosti žalovaným uhradiť v jeho prospech sumu 7410,- Eur s príslušenstvom a nahradiť trovy konania. Skutkový stav odôvodnil tak, že žalovaní 1/ a 2/ ako dlžníci a žalobca ako veriteľ uzatvorili dňa 13.12.2012 Úverovú zmluvu č. 246/12 (ďalej aj len ako „úverová zmluva“), ku ktorej neskôr uzatvorili dňa 13.06.2013 Dodatok č. 1, dňa 13.06.2014 Dodatok č. 2, dňa 19.06.2014 Dodatok č. 3, dňa 13.12.2014 Dodatok č. 4 a dňa 30.03.2015 Dodatok č. 5. V zmysle úverovej zmluvy žalobca poskytol žalovaným 1/ a 2/ úver spolu vo výške 17.000,-Eur. Následne Dodatkom č. 3 došlo dňa 19.06.2014 k navýšeniu úveru o sumu 10.000,- Eur. Žalobca ako veriteľ teda poskytol žalovaným 1/ a 2/ ako dlžníkom spolu peňažné prostriedky vo výške 27.000,- Eur. Žalovaní 1/ a 2/ ako dlžníci uhradili žalobcovi ako veriteľovi titulom uzatvorenej úverovej zmluvy platby spolu vo výške 19.590,- Eur v zmysle priloženého prehľadu platieb. Okresný súd Čadca rozsudkom zo dňa 06.05.2020, sp. zn. 8C/75/2016 okrem iného rozhodol tak, že určil, že úverová zmluva č. 246/12 zo dňa 13.02.2012, uzavretá medzi stranami sporu, je neplatná. Okresný súd Čadca vo svojom rozsudku zo dňa 06.05.2020, sp. zn. 8C/75/2016 určil, že úverová zmluva uzatvorená medzi stranami sporu je neplatná, avšak súčasne v bode 14. odôvodnenia predmetného rozhodnutia súčasne skonštatoval nasledovné: „Súd považuje na záver za potrebné poukázať na to, že aj keď určil neplatnosť zmluvy o úvere, žalobcovia si musia byť vedomí toho, že ak im bolo zo strany veriteľa plnené z neplatnej zmluvy, sú povinní toto plnenie v rozsahu, v ktorom ho nevrátili, žalovanému v rade 2/ vrátiť titulom bezdôvodného obohatenia.“ Rozpor so zákonom, jeho obchádzanie alebo rozpor s dobrými mravmi zakladajú absolútnu neplatnosť právneho úkonu. Absolútna neplatnosť pritom nastáva aj v prípade, ak účastníci o rozpore nevedeli. Právny úkon sa považuje za absolútne neplatný ex tunc. Absolútna neplatnosť právneho úkonu nastáva bez ďalšieho priamo zo zákona a hľadá sa naň, ako by nebol urobený. V zmysle rozsudku Okresného súdu Čadca zo dňa 06.05.2020, sp. zn. 8C/75/2016 je úverová zmluva č. 246/12 zo dňa 13.12.2012 absolútne neplatný právny úkon. V zmysle úverovej zmluvy a dodatku č. 3 žalovaní v 1/ a 2/ rade prevzali od žalobcu peňažné prostriedky spolu vo výške 27.000,- Eur. Do dnešného dňa uhradili žalobcovi spolu sumu:

19.590,-Eur.Výška bezdôvodného obohatenia žalovaných v 1/ a 2/ rade voči žalobcom tak predstavuje sumu: 7.410,-Eur, ktorú žalovaní v 1/ a 2/ rade žalobcovi nevrátili. Nárok žalobcu voči žalovaným v 1/ a 2/ rade je nárokom na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktoré vzniklo plnením z neplatného právneho úkonu. Na preukázanie tvrdení pripojil k podanej žalobe žalobca prostredníctvom právneho zástupcu listinné dôkazy a to úverová zmluva č. 246/12 zo dňa 13.12.2012, výdavkový pokladničný doklad o prevzatí úveru zo dňa 13.12.2012, dodatok č. 3 zo dňa 19.06.2014, potvrdenie o hotovostnom vklade zo dňa 19.06.2014, Čestné prehlásenie zo dňa 19.06.2014, Zoznam platieb na úverovej zmluve, Rozsudok Okresného súdu Čadca zo dňa 06.05.2020, sp. zn. 8C/75/2016.

2. V rámci prípravy pojednávania súd žalobcovi vyrubil súdny poplatok, ktorý bol uhradený v sume 374,50 € a následne po zaplatení doručil žalovaným v rade 1 a 2 podanú žalobu spoločne s prílohami, procesným poučením pre spotrebiteľov ako i výzvu vo forme uznesenia na vyjadrenie sa k podanej žalobe. Žalovaný v rade 1) mal doručenie listín vykázané podľa doručienky dňa 11.3.2021 a žalovaná v rade 2) dňa 15.3.2021. V stanovenej lehote súdu vyjadrenie zo strany žalovaných doručené nebolo a preto súd vo veci stanovil pojednávanie na ktoré predvolal obe strany sporu. Pojednávania sa zúčastnila právna zástupkyňa žalobcu ako i právny zástupca žalovaných v rade 1 a 2, ktorému bolo udelené plnomocenstvo žalovanými 9.7.2021. Na pojednávaní z vyjadrení právny zástupcom a z obsahu spisového materiálu mal súd ustálený tento skutkový stav:

3. Právna zástupkyňa žalobcu uviedla, že si uplatňujú nárok v zmysle rozhodnutia Okresného súdu Čadca, v ktorom vyhlásil zmluvu za neplatnú. V danej veci si teda uplatňujú iba rozdiel medzi tým, čo bolo plnené v prospech samotných žalovaných a tým, čo vlastne uhradili oni, teda bez úrokov, bez poplatkov. Súčasne si uplatňujú úrok z omeškania do zaplatenia a žiada teda, aby súd podanej žalobe vyhovel a priznal im nárok na náhradu trov konania. Pokiaľ vzniesol právny zástupca žalovaných námietku za žalovaných, urobil tak až aktuálne, pričom mal dostatok času a priestoru, aby tak urobil už oveľa skôr, aby sa mohli k tomu kvalifikovane vyjadriť. V danej veci by súd mal v prípade, že dospeje k záveru, že nárok ako taký je premlčaný, mal by aplikovať desaťročnú premlčaciu dobu, pretože išlo o úmyselné konanie, čomu nasvedčuje aj samotné súdne konanie, kedy sa aj žalovaní v konaní vedenom pod sp. zn. 8C/75/2016 domáhali vyslovenia neplatnosti danej zmluvy, čiže tak konali úmyselne. V danej veci má zato, že pokiaľ by aj dospel k záveru, že nárok je premlčaný, má aplikovať ustanovenie § 3 Občianskeho zákonníka ako konanie žalovaných v rozpore s dobrými mravmi. V danej veci si uplatňujú nárok z titulu bezdôvodného obohatenia, pretože zmluva ako taká bola vyhlásená za neplatnú. Vo vzťahu k aktívnej legitímácii predložila súdu originál dohody o odstúpení od zmluvy o postúpení pohľadávky, ktorá bola uzatvorená medzi postupcom Tatra credit, a. s. a postupníkom ADMIN CREDIT, s.r.o., kde predmetom bolo uvedené, že zmluvné strany 11.12.2015 uzavreli zmluvu o postúpení pohľadávky, predmetom ktorej bolo postúpenie pohľadávky voči C. D. a I. D., ktorým bol poskytnutý úver vo výške 27.000,- Eur. Občiansky zákonník v prípade bezdôvodného obohatenia pozná desaťročnú premlčaciu dobu. Vo veci 8C/75/2016, ktoré prebiehalo na tunajšom súde, bola poskytnutá žalovaným dostatočná ochrana, kde boli chránení ako spotrebiteľia, avšak mali by zaplatiť minimálne to, čo samotnému žalobcovi nevrátili. Ich konanie v danej veci možno považovať za rozporné s dobrými mravmi, pretože takýto nárok uplatnili už po dvoj, resp. trojročnej lehote oni sami. Takéto konanie možno označiť za také rozporné s dobrými mravmi, pretože takto konali úmyselne.

4. Právny zástupca za žalovaných v rade 1/a 2/ žiadal podanú žalobu zamietnuť. Uplatnil námietku premlčania. Poukázal na to, že celý úverový vzťah začal v roku 2012 a teda mal dostatok času a priestoru samotný žalobca, aby si tento nárok uplatnil už oveľa skôr, teda najneskôr v roku 2015. Posledná splátka danej zmluvy mala byť zaplatená 13.12.2014, žaloba ako taká bola podaná až v januári 2021. Aj keby súd aplikoval ustanovenia Obchodného zákonníka, žaloba ako taká by bola podaná po lehote. Samotný žalobca pokiaľ poukazuje na rozpor s dobrými mravmi, sám konal v rozpore s dobrými mravmi, pokiaľ súd vyhodnotil danú zmluvu ako neplatnú, hoc rozhodnutie v danej veci ešte právoplatné nie je, toto nemôže byť na ujmu samotných žalovaných. Pokiaľ súd konal vo veci neplatnosti zmluvy, toto nespôsobuje vlastne nemožnosť podania žaloby v danej veci na plnenie. Samotný žalobca nepostupoval tak riadne, neuplatnil svoj nárok v premlčacej lehote, hoc je právne zastúpený. Samotný žalobca musel vedieť, keď podával takúto žalobu, že nárok ako taký premlčaný je a výsluch samotných žalovaných toto žiadnym spôsobom neovplyvní. Samotné takéto nebankové spoločnosti sa často odvolávajú na to, že práva patria bdelym a v danej veci samotná obchodná spoločnosť nebola bdelá, teda neuplatnila si svoj nárok v stanovenej lehote. Samotní žalovaní ako takí nemali vedomosť o tom, že by sa mali úmyselne obohatiť. Vyplnili takýmto spôsobom dá sa povedať formulárovú zmluvu a na základe rozhodnutia, doposiaľ neprávoplatného, že táto zmluva je neplatná, obrátil sa preto žalobca so svojim nárokom na

súd. V danej veci zo strany samotných žalovaných však nedochádza k žiadnemu úmyslu sa obohatiť, oni o tomto nemali absolútne žiadnu vedomosť.

5. Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 255 ods. 1,2 C.s.p.

(1) Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

(2) Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

Podľa § 262 ods. 1,2 C.s.p.

(1) O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

(2) O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Podľa § 107 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

6. Súd mal v spore preukázané, že medzi stranami sporu došlo dňa 13.12.2012 k uzatvoreniu úverovej zmluvy č. 246/12 (č.l. 12-15 spisu), na základe ktorej bol žalobcom poskytnutý žalovaným v rade 1 a 1 úver v sume 17.000,- Eur v hotovosti, s dobou splatnosti 6 mesiacov, pri ročnej úrokovej sadzbe 36 % ročne, s konečnou splatnosťou 13.6.2013. Celková výška úveru s navýšením predstavovala 20.060,- Eur. Úver bol zabezpečený zriadením záložného práva k nehnuteľnosti žalobcov. Poistenie zálohu na hodnotu predstavovalo 55.000,- Eur, poplatok za poskytnutie úveru 340,- Eur. Z dodatku č. 3 zo dňa 19.6.2014 (č.l. 9-10 spisu) bolo preukázané, že žalobca a žalovaní v rade 1 a 2 sa dohodli na navýšení úveru čerpaného dlžníkmi na základe zmluvy zo dňa 13.12.2012, zmluvy č. 246/12, a to o 10.000,- Eur, čím sa pohľadávka voči dlžníkom vo výške 29.240,- Eur mení na pohľadávku vo výške 39.428,88 Eur. Z bodu 4.2 uvedeného dodatku, ktorým sa mení splátkový kalendár uvedený v úverovej zmluve, vyplýva, že splátky 1 - 18 majú predstavovať splátku úroku vo výške 510,- Eur, splátka 19 vo výške 548,88 Eur a splátka 20 - 24 540,- Eur. Posledná 25. splátka, splatná 13.12.2014, má predstavovať splátku istiny 27.000,- Eur. Žalobca preukázal plnenie navýšeného úveru vo výške 10.000,- Eur hotovostným vkladom zo dňa 19.6.2014 na čl. 11 spisu. Zo zoznamu platieb (č.l. 7 spisu) vedeného na dlžníka C. D. bolo preukázané, že na daný úver bolo uhradené k 2.7.2020 19.590,- Eur. Za daného skutkového stavu neexistoval spor čo do sumy uplatnenej žalobcom, nárok považoval súd za nesporný, išlo iba o rozdiel medzi poskytnutým úverom a plnením žalovaných.

7. Súd mal z predloženého neprávoplatného rozhodnutia Okresného súdu Čadca sp. zn. 8C/75/2016 zo dňa 6.5.2020 preukázané, že v danej veci sa žalobcovia sa žalobou zo dňa 20.4.2016, doručenou súdu dňa 25.4.2016, domáhali určenia, že úverová zmluva uzavretá dňa 13.12.2012 je absolútne neplatná, alternatívne určenia, že úver na základe nej poskytnutý je bezúročný a bez poplatkov a že žalovaný nemal právo požadovať od žalobcov jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V rámci skutkových tvrdení uviedli, že dňa 13.12.2012 uzatvorili s právnym predchodcom žalovaného v rade 1/, a to so žalovaným v rade 2/, úverovú zmluvu č. 246/12. Jej predmetom bolo poskytnutie hotovostného bezúčelového spotrebiteľského úveru vo výške 17.000,- €, ktorý sa žalobcovia zaviazali spolu s odplatom vo výške predstavujúcej úrokovú sadzbu 36 % ročne a poplatkom za poskytnutie úveru vo výške 340,- Eur vrátiť v 7 splátkach, z ktorých prvých 6 tvorilo splátku úrokov po 510,- Eur a siedma splátka bola splátkou istiny vo výške 17.000,- Eur. Vzhľadom na to, že žalobcovia kvôli svojmu vtedajšiemu príjmu neboli schopní takýto úver platiť, boli povinní uhradiť veriteľovi okrem úrokov z omeškania vo výške 9 % ročne z dlžnej sumy aj zmluvnú pokutu vo výške 0,25 % z dlžnej sumy za každý deň omeškania. Ako predmet zabezpečenia poskytli veriteľovi rodinný dom v hodnote približne 55.000,- Eur. Veriteľ uzatváraním dodatkov k zmluve o úvere navýšil žalobcami dlhovanú sumu na 49.148,88 Eur. Ku dňu podania žaloby mu uhradili 14.048,88 Eur a poplatok za poskytnutie úveru vo výške 340,- Eur. O podanej žalobe vo výroku II. rozhodol súd rozsudkom tak, že určil, že úverová zmluva č. 246/12 zo dňa 13.2.2012

uzatvorená medzi stranami sporu je neplatná. Konanie v danej veci ku dňu rozhodovania právoplatné nebolo, súd však mal zato, že pokiaľ bol uplatnený nárok iba na istinu, vo veci je možné rozhodnúť bez prerušenia konania do právoplatného skončenia sporu o neplatnosť zmluvy, nakoľko nebolo požadované príslušenstvom - úroky, poplatky, ale iba nesplatená istina úveru.

8. Zmluva ako taká bola súdom už v spore (8C/75/2016) posúdená ako spotrebiteľská podľa § 52 a nasled. OZ v spojení s ust. zákona č. 129/2010 Z.z., pričom toto si súd osvojil i v tomto súdnom spore, táto skutočnosť nebola ani stranami sporu namietaná. Jednoznačne tak možno konštatovať, že ide o spotrebiteľskú zmluvu kedy žalobca vystupoval v pozícii dodávateľa poskytovateľa úveru a žalovaní v rade 1 a 2 ako spotrebiteľia, čomu zodpovedá aj ich identifikácia pri uzatváraní zmluvy a dodatku - rodné číslo, kedy nekonali ako podnikatelia. V rámci citovaného súdneho konania súd konštatoval neplatnosť zmluvy a v bode 14. rozsudku a uviedol, že „súd považuje na záver za potrebné poukázať na to, že aj keď určil neplatnosť zmluvy o úvere, žalobcovia si musia byť vedomí toho, že ak im bolo zo strany veriteľa plnené z neplatnej zmluvy, sú povinní toto plnenie v rozsahu, v ktorom ho nevrátili, žalovanému v rade 2/ vrátiť titulom bezdôvodného obohatenia“. Toto konštatovanie v danom súdnom spore však nie je pre súd záväzné, ide iba o odôvodnenie súdneho rozhodnutia, nakoľko súd pokiaľ by neprebiehalo takéto súdne konanie, ale bola podaná žaloba o zaplatenie zmluvného nároku, by otázku čo do absolútnej neplatnosti skúmal ex offa.

9. Z vykonaného dokazovania preto bolo bezpochyby preukázané, že pokiaľ zo strany žalobcu došlo k zmluvnému plneniu z titulu uzatvorenej úverovej zmluvy v celkovej sume 27.000,- Eur a žalovaní v rade 1 a 2 plnili preukázateľne sumu 19590,- Eur, kedy žalobca si uplatnil zmluvný nárok odvodený od úverovej zmluvy č. 246/12 zo dňa 13.12.2012 v spojení s dodatkom č. 3 zo dňa 19.6.2014 a to iba ako rozdiel medzi plnením poskytnutým žalobcom a úhradami žalovaných v rozsahu 7.410,- Eur, ktorý na podklade rozhodnutia súdu kvalifikovali ako bezdôvodné obohatenie podľa § 451 ods. 2 OZ v spojení s ust. § 457 OZ. Súd v danom spore musel prihliadnuť na námietku právneho zástupcu žalovaných čo do premlčania.

10. V prípade práva na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia je stanovená kombinovaná premlčacia doba, t.j. subjektívna a objektívna premlčacia doba. Jej začiatok je upravený odlišne; tieto dve premlčacie doby začínajú, plynú a končia nezávislé na sebe. Subjektívna premlčacia doba je kratšia - dvojročná, objektívna premlčacia doba je buď trojročná v prípade bezdôvodného obohatenia vzniknutého z nedbanlivosti alebo desaťročná, ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie.

11. Ich vzájomný vzťah je taký, že ak sa skončí plynutie jednej z nich, právo sa premlčí, a to aj napriek tomu, že oprávnenému ešte plynie druhá premlčacia doba. Pokiaľ skončí plynutie jednej z nich a dôjde k vznieseniu námietky premlčania, premlčané právo nemožno oprávnenému priznať. Z uvedeného vyplýva, že dĺžka objektívnej premlčacej doby nemôže byť nikdy prekročená, a to ani v prípade, ak by subjektívna doba mala ešte plynúť, prípadne ak plynúť nezačala. Oprávnený sa dozvie o vzniku bezdôvodného obohatenia a o tom, kto sa na jeho úkor obohatil vtedy, keď skutočne (preukázateľne) zistí skutkové okolnosti, na základe ktorých môže podať žalobu o vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia, t.j. keď nadobudne vedomosť o rozsahu bezdôvodného obohatenia a o osobe obohateného, a to bez ohľadu na to, že sa o týchto skutočnostiach mohol dozvedieť aj skôr.

12. Z vykonaného dokazovania súd nárok posúdil ako nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia od neplatnej spotrebiteľskej - úverovej zmluvy č. 246/12 v spojení s dodatkom k zmluve č. 3, teda podľa § 451 ods. 2 OZ v spojení s ust. § 457 OZ z neplatného právneho úkonu. Súd mal preukázané, že celková splatnosť spotrebiteľskej zmluvy bola stranami sporu dohodnutá v zmysle dodatku č. 3 Čl. I bod 3 zmluvy medzi stranami sporu do 13.12.2014. Nasledujúcim dňom vzniklo právo žalobcovi požadovať zostatok nesplateného úveru. Od tohto momentu plynula všeobecná premlčacia doba troch rokov (§ 107 ods.2 OZ), ktorá uplynula 13.12.2017 (streda). Žalobcovi v danom spore nič nebránilo (bol kvalifikovane právne zastúpený), aby v rozhodnom období si podal žalobu na plnenie voči žalovaným v rade 1 a 2. Skutočnosť, že žalovaní podali žalobu o vyslovenie neplatnosti zmluvy mala viesť samotného žalobcu minimálne k tomu, aby si svoj nárok uplatnil už v priebehu súdneho konania samostatnou, resp. vzájomnou žalobou, bez toho, aby bolo nevyhnutné vyčkávať na výsledok súdneho sporu. Podľa názoru súdu žalobca od poslednej úhrady splátky realizovanej žalovanými vedel, že žalovaní dlžnú sumu tak ako bola uplatnená v tomto súdnom spore neuhradili (posledná platba bola realizovaná 4.12.2015 podľa čl. 7 zoznamu platieb). Žalobca tak rovnako i v rámci podanej žaloby vo veci 8C/75/2016 vedel konkrétnu výšku nesplateného úveru, teda mal vedomosť o existencii dlhu ako i o osobe povinných (jeho vstup do súdneho konania bol pripustený uznesením - viď čl. 8C/75/2016 - 25 zo dňa 13.2.2017 viď

odôvodnenie rozsudku bod 3) a neboli preukázané žiadne dôvody, ktoré by bránili uplatneniu nároku zo strany žalobcu. V rámci tohto súdneho sporu nadobudnutím vedomosti o žalobe žalovaných minimálne v roku 2017 doručením uznesenia o vstupe spoločne so žalobou tak uplynula subjektívna doba (§ 107 ods. 1 OZ) žalobcovi, ktorá uplynula v rámci všeobecnej 3 ročnej objektívnej doby. Pokiaľ je poukazované zo strany právneho zástupcu žalobcu v rámci obrany na posúdenie a plynutie 10 ročnej premlčacej doby, nakoľko konali žalovaní v rade 1 a 2 úmyselne, toto tvrdenie podľa názoru súdu správne nie je, nakoľko žalovaní v rade 1 a 2 v rámci žaloby doručenej súdu 20.4.2016 sa domáhali určenia, že zmluva je neplatná, resp. že úver je bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 zákona č. 129/2010 Z.z. a teda žalobca mohol podať žalobu čo do zaplataenia istiny (tak ako uplatnil v tomto spore) a konanie žalovaných, ktorým si bránili v rámci súdneho sporu 8C/75/2016 svoje práva nie je možné považovať za konanie zakladajúce úmyselné bezdôvodného obohatenie, kedy by došlo tak k predĺženiu premlčacej doby na 10 rokov. Dobrým mravom ani zákonu (§ 3 OZ) neodporuje, ak namieta niekto premlčanie práva uplatňovanému voči nemu, pričom námietku premlčania možno vzniesť podľa názoru súdu až do doby kedy súd vyhlási uznesením dokazovanie za skončené, čo sa v danom prípade stalo, nemusí tak strana sporu urobiť v rámci koncentračných lehôt, pričom súd je povinný prihliadnuť na túto námietku. Súď preto v nadväznosti na tieto skutočnosti dospel k záveru, že nárok žalobcu je premlčaný a preto žalobu zamietol.

13. O nároku na náhradu trov rozhodol súd postupom podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 262 ods. 1 CSP, nakoľko plne úspešnými v spore boli žalovaní v rade 1 a 2 (100%). O konkrétnej výške rozhodne samostatným uznesením poverený súdny úradník po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Čadca písomne v dvoch vyhotoveniach. (§ 355 ods. 1, § 362 ods. 1 C.s.p.).

V odvolaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka, uvedie sa, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie podľa § 365 ods. 1 CSP možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočnila jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (č. 233/1995 Z. z.).